

den om, at Ri-Bus-konflikten skulle være ulovlig. Den påstand var jo helt klart vendt mod lønmodtagersiden.

Det er kun i totalitære samfund og diktaturer, at faglige konflikter er ulovlige. Jeg synes, der er grund til allerede her ved starten af folketingsdebatten at få slået klart fast, at den tankegang, som ligger bag det borgerlige fremstød i denne forespørgsel, er en tankegang, som ikke hører hjemme i et demokratisk samfund, hvor arbejderne og lønmodtagerne har ret til at føre faglige konflikter for deres rettigheder. Det er noget helt elementært, og det er årsagen til, at jeg tager ordet på dette tidlige tidspunkt i debatten, for jeg håber og tror på, at der vil være et flertal her i Folketinget, som i hvert fald på det her principielle grundlag fra starten helt klart vil afvise denne borgerlige dagsorden.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg tager også ordet på dette tidlige tidspunkt af debatten, for der må jo være en mening med, at man har ønsket denne debat og ikke bare tager den under drøftelsen af L 151. Det må jo være, fordi man vil have en mere principiel diskussion. Det syntes jeg så ikke der var meget af i oplægget, men jeg synes da, det er helt forståeligt, at Folketingets førende fortalere for at gøre den offentlige sektor til én stor købmansbutik selvfølgelig presser på for at få mere udlicitering.

Jeg vil gerne stille fru Pernille Sams tre spørgsmål:

Hvor går grænsen for udliciteringer? Er det også o.k., at vi udliciterer sygehusdrift? Skal hele sygehuse udliciteres til den private sektor? Det vil jeg gerne vide.

For det andet: Når man siger, at Ri-Bus-diskussionen er en afledning, betyder det så, at man ikke synes, der er brug for at drage erfaringer af den politik, der er gennemført her i landet siden 1982 med privatiseringer og udliciteringer, hvorom vi ved – også fra regeringens eget privatiseringsråd – at der aldrig er foretaget nogen sammenfattende erfaringsopsamling af det, der er sket? Skal vi bare gå videre ad den vej uden at tænke os om?

Og for det tredje: Når man alligevel bringer Ri-Bus ind i debatten, hvad mener fru Pernille Sams så der skal gøres for at løse konflikten i Esbjerg? Skal chaufførerne bare acceptere, at de går op til 30.000 kr. ned i løn og får forringet deres arbejdsforhold?

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Når jeg tager ordet, er det for at advare imod, at det her skal blive en debat om Ri-Bus; det er ikke det, denne sag drejer sig om.

Alligevel vil jeg sige, at det eneste punkt i den foreslåede dagsorden, jeg godt ville kunne stemme for, er det, der drejer sig om, at befolkningen naturligvis ikke skal straffes, fordi nogle ikke løser deres faglige konflikter på normal vis. Det er helt utilbørligt, og det punkt ville jeg gerne stemme for.

Men ellers må jeg stemme imod, og mit parti vil selvfølgelig gøre det, for der er mere gammeltdags, liberalistisk betonagtig holdning i det, fru Pernille Sams sagde, end der faktisk var af beton i det, som Enhedslistens repræsentant lige stod og sagde her, og det er i hvert fald sørgeligt, hvis det skal præge debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg blev kaldt herop af hr. Keld Albrechtsen. Det gør jo ikke noget, at vi afbryder den egentlige debat med lidt re-bus.

Vi har jo et problem med, at et fagforbund har to forskellige aftaler, og den med det offentlige har man fået mere ud af end den med de private, og det er nu blevet til et mægtigt landsdækkende opgør. Det mener jeg altså ikke hører hjemme i denne debat, men det kan godt være, at der er nogen, der gerne vil have det med ind.

Kunne vi ikke i dag komme til at diskutere samfundets opgavedeling, diskutere, hvor det var hensigtsmæssigt at lave hvad, og hvordan det her i det hele taget skal håndteres?

Jeg er dybt uheldig over den åbning, der sker i øjeblikket, i form af at man tror, at den samme myndighed, som giver bevillinger, som fører kontroltilsyn, som foretager miljøkontrol og giver miljøtilladelser og sådan noget, uden nogen problemer også selv kan fortsætte med at være kontrolinstans – i betragtning af de sidste års erfaringer for, hvor let man kommer til at lave fejl, når man skal kontrollere sig selv.

Jeg synes, at det er dybt uheldigt at tro, at der kan være et direkte samarbejde i selskabsform og alt sådan noget imellem det offentlige og det private, hvorimod der jo ikke er spor i vejen med et samarbejde, hvor man udfører noget for det offentlige og det offentlige udstikker de regler, der skal være.

Det er jo ikke sådan, at vi alle sammen er helt fuldstændig kede af, at der er en stat. Vi ville